

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 333/2024-78

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Kristínou Mitrovou Polkovou, advokátkou, Na Priekope 174/13, Žilina, proti upovedomeniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/4Gn117/22/1000-14 zo 6. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. augusta 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uzneseniami Úradu inšpekčnej služby ČVS: UIS-206/OPOS-2022 z 29. novembra 2022 (ďalej aj „prvostupňové uznesenie“) a Krajskej prokuratúry v Nitre č. k. 4 Kn 87/22/4400-18 z 8. februára 2023 (ďalej len „druhostupňové uznesenie“) a upovedomením generálnej prokuratúry č. k. IV/4Gn117/22/1000-14 zo 6. júna 2023 (ďalej aj „namietané upovedomenie“). Zároveň žiada ústavný súd, aby uvedené uznesenia a upovedomenie zrušil, vrátil vec sťažovateľa úradu inšpekčnej služby na ďalšie konanie a priznal mu tiež náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu príloh ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ adresoval generálnej prokuratúre 6. júna 2022 trestné oznámenie, v ktorom formuloval tvrdenia o podozrení zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mal podľa presvedčenia sťažovateľa dopustiť špecifikovaný vyšetrovateľ Policajného zboru (ďalej len „vyšetrovateľ“), keďže sťažovateľovi vzniesol obvinenie pre viacčinný súbeh zločinu prijímania úplatku a prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa a podľa jeho mienky prekročil takýmto konaním svoju právomoc, a to porušením príslušného článku ústavy a tiež označených zákonných ustanovení.

Predmetné trestné oznámenie bolo podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietnuté prvostupňovým uznesením úradu inšpekčnej služby s odkazom na to, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Uplatnená sťažnosť sťažovateľa bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá druhostupňovým uznesením krajskej prokuratúry ako nedôvodná.

3. Sťažovateľ po vydaní prvostupňového uznesenia úradu inšpekčnej služby, avšak ešte pred tým, ako mu bolo toto uznesenie doručené, adresoval úradu inšpekčnej služby podanie z 5. decembra 2022 označené ako „Rozšírenie trestného oznámenia zo dňa 06. 06. 2022“. Vyšetrovatelka úradu inšpekčnej služby s odkazom na § 62 ods. 1 Trestného poriadku však toto podanie sťažovateľa posúdila ako „súčasť obhajoby“ v trestnej veci sťažovateľovho obvinenia nachádzajúcej sa na dovolacom súde z titulu podaného dovolania a postúpila ho dovolaciemu súdu. Sťažovateľ s takýmto postupom vyšetrovatelky úradu inšpekčnej služby vyjadril nesúhlas podnetom na preskúmanie postupu vyšetrovatelky zo 17. januára 2023, ktorý adresoval krajskej prokuratúre, a súčasne žiadosťou zo 17. januára 2023 požiadal úrad inšpekčnej služby o vybavenie jeho podania z 5. decembra 2022 zákonným spôsobom. Krajská prokuratúra upovedomením zo 17. februára 2023 oznámila sťažovateľovi, že jeho podnet zo 17. januára 2023 posúdila ako žiadosť o preskúmanie postupu policajta v zmysle § 198 ods. 2 Trestného poriadku, pričom konštatovala, že inkriminované podanie sťažovateľa je po obsahovej stránke totožné s uplatneným dovolaním sťažovateľa v trestnej veci jeho obvinenia, ktoré tvorilo súčasť spisového materiálu úradu inšpekčnej služby ČVS: UIS-206/OPOS-2022 z 29. novembra 2022, preto možno zastávať názor, že vyšetrovatelke úradu inšpekčnej služby skutočnosti plynúce z podania sťažovateľa z 5. decembra 2022 boli *de facto* známe prostredníctvom obsahu označeného dovolania, a teda sa s nimi v prvostupňovom uznesení úradu inšpekčnej služby aj vysporiadala. Sťažovateľ s vybavením svojho podnetu označeným spôsobom vyjadril nesúhlas podaním zo 6. marca 2023 adresovaným krajskej prokuratúre označeným ako „Žiadosť o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom trestnom konaní podľa Príkazu generálneho prokurátora SR por. č. 11/2019 z 28. 11. 2019“. Takisto adresoval krajskej prokuratúre aj ďalšie podanie zo 6. marca 2023 označené ako „Žiadosť o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom trestnom konaní podľa Príkazu generálneho prokurátora SR por. č. 11/2019 z 28. 11. 2019“, pričom v tomto podaní žiadal o preskúmanie zákonnosti tak prvostupňového uznesenia úradu inšpekčnej služby, ako aj druhostupňového uznesenia krajskej prokuratúry. Následne tiež doručil krajskej prokuratúre podanie z 30. marca 2023 označené ako „Rozšírenie trestného oznámenia podľa § 196 ods. 1 Tr. Por. (druhá časť)“. Krajská prokuratúra reagovala na označené podania sťažovateľa upovedomením zo 4. apríla 2023, v ktorom ho informovala, že jeho podania zo 6. marca 2023 a z 30. marca 2023 postúpila na vybavenie generálnej prokuratúre. Na to sťažovateľa generálna prokuratúra namietaným upovedomením informovala, že považuje prvostupňové uznesenie úradu inšpekčnej služby a druhostupňové uznesenie krajskej prokuratúry za zákonné a správne, pričom tiež nesúhlasí s tvrdením sťažovateľa, že o jeho podaní z 5. decembra 2022 a doplnujúcom podaní nebolo rozhodnuté, a preto nevidí dôvod na prijatie opatrení. Sťažovateľ nakoniec podaním z 27. júna 2023 označeným ako „Žiadosť“ adresovaným krajskej prokuratúre túto požiadal, aby ho informovala, či budú jeho trestné oznámenia (podania z 5. decembra 2022 a 30. marca 2023) predložené zákonným spôsobom na vybavenie príslušnému policajnému orgánu, alebo vybavené samotnou krajskou prokuratúrou s upozornením, že podania podľa neho obsahujú nové skutkové okolnosti nad rámec tých, ktoré boli

formulované v pôvodnom trestnom oznámení zo 6. júna 2022, pričom neboli dosiaľ predpísaným zákonným spôsobom vyšetrené. Sťažovateľ podľa vlastného vyjadrenia nedostal na túto žiadosť zo strany krajskej prokuratúry odpoveď.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že po podaní jeho trestného oznámenia, s ktorým sa 6. júna 2022 obrátil na generálnu prokuratúru, vyšetrovatelka úradu inšpekčnej služby vydala prvostupňové uznesenie, v ktorom podľa názoru sťažovateľa absentujú odborné odpovede na základné otázky nastolené v trestnom oznámení. Dôvodí, že sa z prvostupňového uznesenia úradu inšpekčnej služby nedozvedel, či dotknutý vyšetrovateľ v trestnej veci obvinenia sťažovateľa *„pre skutok za rozhodovanie sudcu konal v rozpore s čl. 148 ods. 4 ústavy v znení ústavného zákona č. 161/2014 Z. z.“*, *„pre skutok za rozhodovanie sudcu konal v rozpore s § 29a zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov“*, *„pre skutok za rozhodovanie sudcu konal v rozpore s § 9 ods. 1 Tr. por. v nadväznosti na § 8 ods. 1 Tr. por.“* a napokon *„pre skutok za rozhodovanie sudcu konal v rozpore s § 207a ods. 1 Tr. por.“*.

5. Podľa vyjadrenia sťažovateľa *„tvrdenie vyšetrovatelky PZ, podľa ktorého nemá právomoc preskúmať zákonnosť, alebo nezákonnosť vyšetrovateľa je v rozpore s obsahom činnosti úradu inšpekčnej služby ako i aktuálnou praxou (medializované kauzy tzv. Čurilovcov, vyšetrovateľa Juhásza a pod.) a je zároveň kontroverzné s činnosťou samotnej vyšetrovatelky, pretože pri existencii správnosti tohto názoru by nemala vykonávať žiadne procesné úkony, ale odmietnuť trestné oznámenie pre nedostatok právomoci“*.

6. Sťažovateľ ďalej argumentuje, že ani z druhostupňového uznesenia krajskej prokuratúry sa nedozvedel odpovede *„na konkrétne namietané nedostatky v postupe vyšetrovateľa PZ v sťažovateľovej trestnej veci, keď fakty, ktoré vyplývajú z trestného oznámenia sťažovateľa a sú jednoznačne verifikovateľné existujúcimi rozhodnutiami vyšetrovateľa PZ v sťažovateľovej trestnej veci, označuje prokurátor za úvahy, resp. domnienky sťažovateľa“*. Hodnotí postup, ktorým sa vysporiadala krajská prokuratúra s ním uplatnenou sťažnosťou, ako formalistický, keďže podľa jeho mienky nedáva konkrétne odpovede na obsah trestného oznámenia sťažovateľa zo 6. júna 2022, ale ani relevantné odpovede na obsah ním uplatnenej sťažnosti.

7. Napokon vo vzťahu k obsahu namietaného upovedomenia generálnej prokuratúry sťažovateľ dôvodí, že toto vôbec nereaguje na jeho odbornú argumentáciu prezentovanú tak v trestnom oznámení zo 6. júna 2022, ako aj v uplatnenej sťažnosti a tiež v žiadosti zo 6. marca 2023. Takisto argumentuje, že mu nie je známe, akú zákonnosť v predsúdnom konaní preskúmal generálny prokurátor vo vzťahu k jeho doplňujúcim trestným oznámeniam z 5. decembra 2022 a 30. marca 2023, keď sa podľa sťažovateľa k ich obsahu nerealizovalo žiadne šetrenie, ktoré by bolo vykonané zákonom predpísaným spôsobom, pričom podľa jeho presvedčenia do úvahy za takýchto okolností neprichádzalo nič iné ako formulovať príkaz príslušnému policajtovi alebo prokurátorovi vykonať relevantné dokazovanie v zmysle § 119 ods. 1 Trestného poriadku k obsahu týchto trestných oznámení (s následnou možnosťou využitia opravných prostriedkov v prípade nespokojnosti sťažovateľa ako poškodeného s rozhodnutím orgánu konajúceho o trestnom oznámení).

III.

Vyjadrenia generálnej prokuratúry a replika sťažovateľa

8. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 333/2024-9 z 25. júna 2024 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie vo vzťahu k namietanému upovedomeniu generálnej prokuratúry, a to v časti námietok o nevykonaní šetrenia k obsahu „doplňujúcich“ trestných oznámení sťažovateľa z 5. decembra 2022 a 30. marca 2023. Vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol.

III.1. Vyjadrenie generálnej prokuratúry:

9. V súvislosti s vecným prerokovaním ústavnej sťažnosti ústavný súd vyzval 4. júla 2024 generálneho prokurátora na vyjadrenie sa k vecnej stránke ústavnej sťažnosti. Na výzvu ústavného súdu generálny prokurátor reagoval podaním sp. zn. 2GÚp 66/24/1000 z 26. júla 2024, v ktorom podrobne prezentoval právnu úpravu, normujúcu činnosť prokuratúry ako orgánu dozoru nad zákonnosťou v predsúdnom konaní, kde pripomenul, že jej obsah smeruje k účelnému uplatneniu oprávnení prokuratúry. Vo vyjadrení poukázal na skutočnosť, že sťažovateľ sa početnými podaniami označenými ako trestné oznámenie, resp. jeho doplnenie, domáha preskúmania postupov a rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní a súdov vo svojej trestnej veci, ktorá bola právoplatne ukončená schválením dohody o vine a treste rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, ktorým bol sťažovateľ uznaný vinným zo zločinu prijímania úplatku. Generálny prokurátor ďalej objasnil, že aj v trestnom oznámení zo 6. júna 2022 sťažovateľ prezentoval informácie o zneužití právomocí verejným činiteľom, a to vyšetrovateľom, ktorý mu mal podľa jeho mienky vzniesť obvinenie v označenej trestnej veci prijímania úplatku nezákonným spôsobom. Ďalšími svojimi podaniami z 5. decembra 2022 a 30. marca 2023 podľa generálneho prokurátora sťažovateľ rozšíril predmetné trestné oznámenie o ďalšie informácie, resp. tvrdenia o ďalších nedostatkoch v postupe vyšetrovateľa, ktoré mali byť totožné s dôvodmi dovolania, ktorým sťažovateľ napadol odsudzujúci rozsudok v jeho trestnej veci prijímania úplatku a ktoré (dovolanie) priložil do vyšetrovacieho spisu týkajúceho sa trestného oznámenia zo 6. júna 2022. Tieto informácie tak mali byť podľa generálneho prokurátora orgánom činným v trestnom konaní prejednávajúcim predmetné trestné oznámenie sťažovateľa známe. Z tohto dôvodu podľa jeho vyjadrenia boli podania sťažovateľa z 5. decembra 2022 a 30. marca 2023 vybavené v rámci konania o sťažnosti sťažovateľa podanej proti prvostupňovému uzneseniu úradu inšpekčnej služby, a tiež v rámci konania o žiadosti sťažovateľa o preskúmanie postupu prokurátora generálnym prokurátorom podľa vnútrorezortného predpisu. Generálny prokurátor takisto v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že orgánmi činnými v trestnom konaní boli v iných konaniach a tiež rozhodnutiami v nich prijatými (sp. zn. UIS-8/1-BKOK-2024, sp. zn. 4Kn 76/24/5500, sp. zn. UIS-204/0-OPOS-2023, sp. zn. 4 Kn 57/23/3300) náležite preskúmané informácie, ktoré sťažovateľ prezentoval v podaniach z 5. decembra 2022 a 30. marca 2023, ktorými mal doplniť pôvodné trestné oznámenie z 5. decembra 2022. Z uvedených dôvodov tak podľa presvedčenia generálneho prokurátora by ďalšie konanie o týchto doplňujúcich podaniach pôvodného trestného oznámenia predstavovalo rýdzo formalistický prístup neefektívneho charakteru. V nadväznosti na to v závere vyjadrenia poukázal na rozhodovacia činnosť ústavného súdu (sp. zn. I. ÚS 250/2022), podľa ktorej ak je vyhládka pozitívneho dopadu rozhodnutia ústavného súdu na budúci výsledok záležitosti

sťažovateľa v trestnom konaní eliminovaná, a to do takej miery, že vo vzťahu k jeho osobe sa v konečnom dôsledku právny stav nijako nezmení, ide o dostatočný dôvod ústavnej sťažnosti nevyhovieť. Generálny prokurátor tak svoje vyjadrenie uzavrel návrhom na nevyhovenie ústavnej sťažnosti sťažovateľa.

III.2. Replika sťažovateľa:

10. Sťažovateľ sa k stanovisku generálneho prokurátora vyjadril podaním doručeným ústavnému súdu 4. septembra 2024, pričom v ňom zotrval na dôvodoch podanej ústavnej sťažnosti. Opätovne zdôraznil argumentáciu, podľa ktorej vyšetrovateľka, ktorá rozhodla prvostupňovým uznesením o odmietnutí jeho trestného oznámenia zo 6. júna 2022, nemohla účinne vyšetrovať obsah jeho nasledujúcich podaní z 5. decembra 2022 a 30. marca 2023, keďže jej rozhodnutie bolo vydané 29. novembra 2022. Rovnako podľa neho nemohol prokurátor krajskej prokuratúry, ktorý konal o jeho sťažnosti podanej proti prvostupňovému uzneseniu vyšetrovateľky, vyšetriť obsah podania z 30. marca 2023, keďže jeho druhostupňové uznesenie bolo vydané pred týmto podaním, a to 8. februára 2023. Sťažovateľ ďalej podotýka, že ak by sa aj prokurátor krajskej prokuratúry teoreticky vo svojom druhostupňovom uznesení naozaj účinne zaoberal obsahom podania z 5. decembra 2023 (čo sťažovateľ popiera) takýmto spôsobom by sťažovateľovi bola zmarená možnosť na využitie opravného prostriedku, keďže proti jeho rozhodnutiu nebol prípustný opravný prostriedok. Podľa vyjadrenia sťažovateľa doplnujúce podanie z 30. marca 2023 obsahovalo nové skutkové okolnosti zásadného charakteru vo vzťahu k otázke zákonnosti postupu vyšetrovateľa vo veci sťažovateľovho obvinenia, preto vyhodnotenie jeho obsahu ako žiadosti o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom trestnom konaní sťažovateľ považuje za prejav svojvoľného posúdenia kvalifikovaného trestného oznámenia, ktorým mu bola *de facto* odňatá možnosť na využitie riadneho opravného prostriedku, ktorý by mu inak patril proti rozhodnutiu vydanému podľa § 197 ods. 1 Trestného poriadku. Uzatvára, že obsah podaní z 5. decembra 2022 a 30. marca 2023 nebol žiadnym spôsobom vyšetrovaný a nedozvedel sa dôvody, pre ktoré sa vo vzťahu k týmto trestným oznámeniam nevykonalo účinné vyšetrovanie (na ktoré mal podľa svojho presvedčenia nárok), čo považuje za porušenie svojho práva garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy.

11. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vec prejednal a rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, keďže na základe obsahu podaní dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

12. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je námietka porušenia jeho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy, keď sa podľa jeho tvrdenia orgány činné v trestnom konaní vôbec v zákonom predpísanom postupe nezaoberali ním uplatnenými špecifikovanými podaniami, ktorými doplnil svoje pôvodné trestné oznámenie o nové informácie o skutočnostiach zakladajúcich podozrenie zo spáchania trestnej činnosti.

13. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštantne judikuje, že právo fyzickej osoby na začatie trestného konania proti označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia

nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a nemožno ho odvodiť ani z niektorého zo základných práv alebo slobôd (II. ÚS 42/00, II. ÚS 208/2020). K dôslednému preskúmaniu výsledkov realizovanej trestnoprávnej ochrany ústavný súd pristúpil v minulosti len vo výnimočných prípadoch vzťahujúcich sa na akty dotýkajúce sa telesnej a duševnej integrity jedinca a ďalších základných hodnôt a esenciálnych aspektov súkromného života (pozri napr. III. ÚS 194/06), predovšetkým v prípadoch najzávažnejších trestných činov, ktoré sú svojou povahou spôsobilé zasiahnuť do práva na ľudskú dôstojnosť a do osobnostných práv jednotlivcov (pozri napr. III. ÚS 759/2017 a II. ÚS 329/2021). V prípade sťažovateľa však o takto závažný prípad nejde, keďže sa ním uplatnené podania zameriavajú na okolnosti týkajúce sa procesného konania, resp. procesu vyšetrovania trestnej činnosti kladenej sťažovateľovi za vinu (tvrdenia o nezákonnom procesnom postupe vyšetrovateľa v rámci vyšetrovania v prípravnom konaní). Preto by podľa ústavného súdu o porušení už označeného práva sťažovateľa bolo možné uvažovať len v prípade, že by orgány činné v trestnom konaní nevenovali trestným oznámeniam sťažovateľa pozornosť, ktorú vyžaduje zákon.

14. Opierajúc sa o uvedené východiská, ústavný súd posúdil aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

15. Ústavný súd sa podrobne oboznámil s obsahom „doplňujúcich“ trestných oznámení sťažovateľa z 5. decembra 2022 a 30. marca 2023, pričom zistil, že v nich sťažovateľ formuloval celý sumár tvrdení o zatajení dôkazov (špecifikovaných výpovedí označenej osoby svedčiacich v sťažovateľov prospech a ich nezaložení do spisového materiálu), o zatajení ďalšej skupiny dôkazov (prepisov záznamov z odpočúvania telekomunikačnej prevádzky špecifikovanej osoby, o zatajení informácií o statuse tejto osoby ako policajného legalizanta), o účelovej „nadkvalifikácii“ skutkov v uznesení o vznesení obvinenia, o nepredložení sťažnosti sťažovateľa uplatnenej proti uzneseniu o vznesení obvinenia na rozhodnutie vecne príslušnému prokurátorovi, o vypočúvaní špecifikovaných subjektov bez zabezpečenia zbavenia mlčanlivosti a o neprípustnom pozmeňovaní obsahu prepisov záznamov odpočúvania telekomunikačnej prevádzky.

16. Generálny prokurátor vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti sťažovateľa argumentoval, že tvrdenia sťažovateľa v doplňujúcich podaniach z 5. decembra 2022 a 30. marca 2023 boli predmetom preskúmania v iných konaniach vedených orgánmi činnými v trestnom konaní. Ústavný súd sa na účel posúdenia tohto tvrdenia dôsledne oboznámil s dotknutými rozhodnutiami, a to uzneseniami úradu inšpekčnej služby ČVS: UIS-204/0-2023 z 26. januára 2024 (ďalej len „neskoršie rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní č. 1“) a ČVS: UIS-8/1-BKOK-2024 z 11. júna 2024 (ďalej len „neskoršie rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní č. 2“). Ústavný súd zistil, že predmetom posúdenia uvedených rozhodnutí, ktorými (oboma) došlo k odmietnutiu podaní sťažovateľa vo veci podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa vyšetrovateľa konajúceho vo veci trestného obvinenia sťažovateľa s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania, boli aj informácie, ktoré sú obsiahnuté v doplňujúcich podaniach sťažovateľa z 5. decembra 2022 a 30. marca 2023 (pozri s. 1 bod 1 výroku a s. 8 ods. 3 odôvodnenia neskoršieho rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní č. 1 a s. 9 ods. 2, 3 a 4 odôvodnenia neskoršieho rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní č. 2).

17. Ústavný súd na základe uvedených zistení dospel k záveru, že orgány činné v trestnom konaní, aj keď v inom konaní, v ktorom sťažovateľ predostrel duplicitne rovnaké informácie o podozrení zo spáchania trestnej činnosti ako vo svojich podaniach z 5. decembra 2022 a 30. marca 2023,

venovali označeným informáciám náležitú pozornosť, a to spôsobom, ktorý im ukladá zákon. Tvrdenie sťažovateľa o tom, že obsah jeho podaní z 5. decembra 2022 a 30. marca 2023 nebol nikdy žiadnym spôsobom prešetrový, nie je za takýchto okolností opodstatnené. Informácie tvoriace obsah uvedených podaní sťažovateľa boli posúdené v rámci postupu podľa § 196 a nasledujúcich Trestného poriadku, pri súčasnom rešpektovaní práva na opravný prostriedok, ktorým mohol sťažovateľ účinne uplatňovať ochranu svojich práv a prezentovať prípadné námietky k spôsobu vysporiadania sa orgánov činných v trestom konaní s jeho doplňujúcimi trestnými oznámeniami.

18. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd k záveru, že namietaným upovedomením generálnej prokuratúry došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, nedospel, a preto ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovel.

19. Na základe uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu